

De kerstmoord

Van Carrie & Eddie verscheen eveneens
bij Ambo|Anthos *uitgevers*

De pindakaasmoord

De campingmoord

Meld je aan voor onze nieuwsbrief om op de hoogte te blijven van
de nieuwste boeken van Ambo|Anthos *uitgevers* via
www.amboanthos.nl/nieuwsbrief.

Carrie & Eddie

De kerstmoord

En nog 13 spraakmakende Nederlandse
moordzaken ontrafeld door de makers van

Moordzaken, de podcast

Ambo|Anthos
Amsterdam

ISBN 978 90 263 6856 1

© 2024 Carine Voshaar en Edward van der Marel

Opgetekend door Daniëlle Hermans

Alle rechten voorbehouden

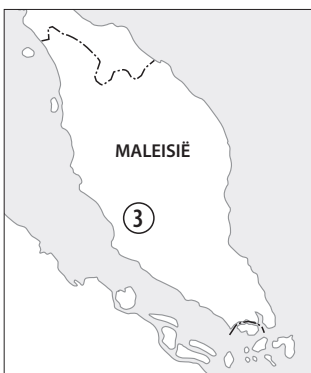
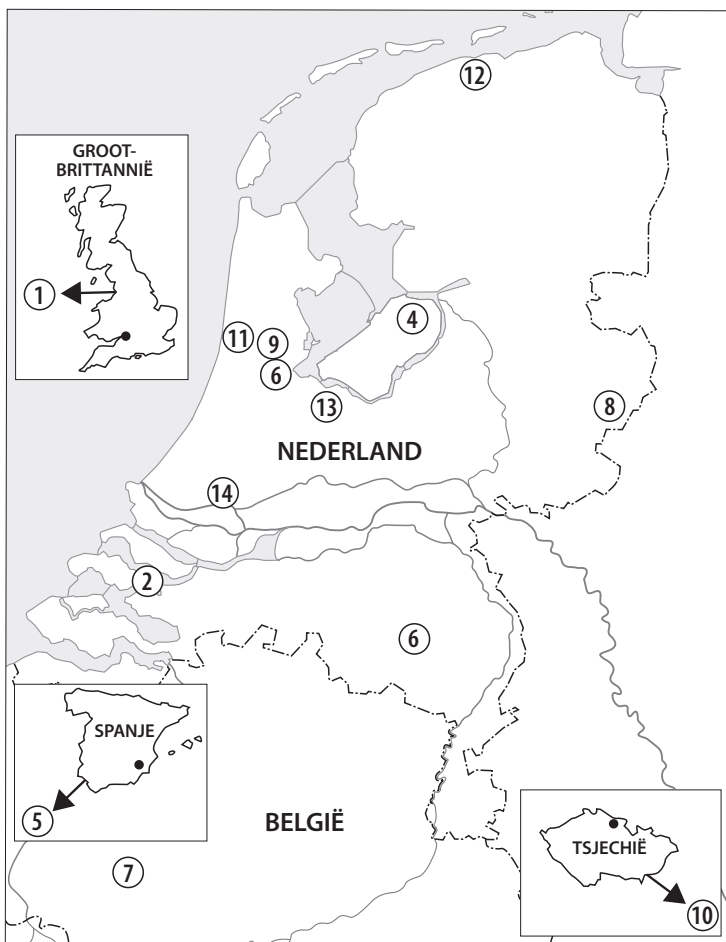
Omslagontwerp Studio Jan de Boer

Omslagillustratie © Ebru Sidar / Trevillion Images

Foto auteurs © Dirk-Jan van Dijk

Verspreiding voor België:

Veen Bosch & Keuning uitgevers nv, Antwerpen

1 Bristol	8 Enschede
2 Sint Philipsland	9 Zaandam
3 Kuala Lumpur	10 Zaclér
4 Dronten	11 Beverwijk
5 Murcia	12 Anjum
6 Lieshout en Amsterdam	13 Baarn
7 Waterloo	14 Rotterdam

Inhoud

Proloog 9

1. De kerstmoord 13
2. De moord in Sint Philipsland 30
3. De zaak-Ivana Smit 43
4. De Drontener bosmoord 61
5. De moord op Visser en Severein 79
6. Bill & Sharona 98
7. De moord op de IBM-directeur 116
8. De Beul van Twente 130
9. De zaak-Milica van Doorn 145
10. De skimoord 165
11. De moord op de huppelaar 179
12. Het Anjumer horrorpension 192
13. De koekoekkiller 214
14. Het Meisje van Nulde 233

Dankwoord 253

Proloog

‘Wanneer men het onmogelijke heeft geëlimineerd, moet dat wat overblijft, hoe onwaarschijnlijk het ook is, de waarheid zijn.’ Onze favoriete quote is afkomstig van niemand minder dan Sherlock Holmes. Hij had feilloos door dat sommige moordzaken, hoe bizar ook, soms een nog vreemdere ontknoping kennen. Hoewel Sherlock Holmes nooit echt heeft bestaan, zijn de moordzaken die wij behandelen allemaal waargebeurde, opgeloste zaken.

In dit boek hebben wij weer veertien van die waargebeurde verhalen uit onze podcast gebundeld. Zaken die zich vooral in Nederland afspelen, of anders een Nederlandse component hebben. We zoeken nu iets vaker letterlijk de grens op. Zo speelt de kerstmoord zelf zich af in het Engelse Bristol en leren we door de tragische dood van Ivana Smit dat politie en justitie in Maleisië hun eigen dubieuze onderzoeksmethoden kennen. De bekende volleybalster Ingrid Visser en haar geliefde Lodewijk Severein zijn na een helse zoektocht in Zuid-Europa teruggevonden en in een Tsjechisch skioord kwam een einde aan het veel te korte leven van de Nederlandse Mike.

Het is een bewuste keuze geweest om zowel in de podcast als in het boek moordzaken te behandelen die zijn afgewikkeld en waarbij de dader is berecht. Dat de ene zaak sneller is opgelost dan een

andere heeft veelal te maken met grondiger of beter politieonderzoek, een gelukkige omstandigheid of een ‘dommigheid’ van de dader.

Maar in de loop der jaren zijn door voortschrijdend inzicht en nieuwe technieken ook meerdere coldcasezaken onderzocht en tot een bevredigend einde gebracht. Die hebben veelal lang op de plank gelegen en met name Peter R. de Vries heeft zich er tot aan zijn dood in vastgebeten. Hij en vooral de nabestaanden van de slachtoffers zijn daarbij soms geholpen door nieuwe DNA-technieken.

Zo speelt bij het identificeren van onbekende doden het DNA-verwantschapsonderzoek al langer een belangrijke rol. Maar sinds april 2012 is het ook wettelijk mogelijk om DNA-verwantschapsonderzoek in te zetten bij ernstige strafzaken. Zowel bij het onderzoek naar de moord op Milica van Doorn (hoofdstuk 9) als bij de moord in Sint Philipsland (hoofdstuk 2) heeft het Openbaar Ministerie (OM) dit onderzoek kunnen inzetten, met positieve uitkomst.

Bij een DNA-verwantschapsonderzoek wordt door het vergelijken van DNA-profielen nagegaan of personen mogelijk aan elkaar verwant zijn. Aan een grote groep mensen wordt gevraagd om vrijwillig DNA af te staan. Op deze manier is vast te stellen of deze mensen familie zijn van de persoon van wie DNA-materiaal is gevonden. Zo kan alsnog de verdachte achterhaald worden, ook al doet die zelf niet mee aan het onderzoek.

Voor de uitvoering van een grootschalig DNA-verwantschapsonderzoek moet echter aan bepaalde juridische criteria worden voldaan. Het onderzoek mag alleen worden uitgevoerd als het College van procureurs-generaal er toestemming voor geeft. Een criterium is dat een verwantschapsonderzoek alleen ingezet kan worden bij ernstige misdrijven waarvoor een maximale gevangenisstraf van acht jaar of meer geldt. Daarnaast moet er voldoende DNA-materiaal beschikbaar zijn dat met zekerheid afkomstig is van de eventuele dader en ook moet er naar de kosten worden geke-

ken. Is de inzet van de middelen in proportie met het misdrijf? Ook moet de privacy van de mensen die deelnemen gewaarborgd blijven. Een grootschalig verwantschapsonderzoek mag alleen worden ingezet als laatste redmiddel, als andere tips en aanwijzingen eerder niets hebben opgeleverd. De zaak moet dus uitgerechercheerd zijn. De laatste voorwaarde is dat de vrijwillig deelnemende personen een afgebakende groep zijn en dat de kans op succes groot is.

De selectie kan bijvoorbeeld worden gemaakt op basis van de geografische afkomst van de deelnemers, op grond van leeftijd of er wordt gekeken naar personen die ten tijde van het misdrijf in de buurt van de plaats delict woonden. In de door ons besproken zaak-Milica van Doorn was bekend dat het DNA-spoor van de dader afkomstig was van iemand met een Turkse achtergrond. Zodoende kon de groep beperkt worden tot deelnemers met voorouders uit het huidige Turkije.

Naast bekende zaken als die van Milica van Doorn en het Meisje van Nulde bespreken wij juist ook minder bekende moordzaken. Geen enkel slachtoffer verdient het om vergeten te worden. Maar hoe selecteren wij de te behandelen zaken?

Zoals we hierboven al aanstipten kiezen wij bewust voor opgeloste moordzaken waarbij Nederlandse slachtoffers en/of daders centraal staan. Verder houden we ons verre van zaken die zich afspelen in het zware criminele milieu.

Voor onze informatie maken we nog steeds enkel en alleen gebruik van openbare bronnen. We zijn alle schrijvers en makers daarvan veel dank verschuldigd. Zonder al hun uitgebreide publicaties had dit boek niet geschreven kunnen worden.

Wij zijn ons er sterk van bewust dat het oprakelen van oude zaken de nodige impact kan hebben op nabestaanden. Om nabestaanden te informeren werken wij samen met de Federatie Nabestaanden Geweldslachtoffers (fngnederland.nl). De FNG beheert voor

nabestaanden van een slachtoffer van moord of voor naasten van een vermiste persoon een besloten Facebookpagina voor contact met lotgenoten: 'Nabestaanden moord & vermissingen'.

Laat dit boek vooral een eerbetoon zijn aan Coby, Ivana, Louw, Herman, Pim, Ingrid, Lodewijk, Joanna, Ria, Hans, Willem, Benito, Frank, Milica, Mike, Robert, Rowena en Gerard.

I

De kerstmoord

Op zondagavond 19 december 2010 rijdt de zevenentwintigjarige Greg Reardon na een familieweekend in Sheffield terug naar zijn huis in Bristol. Hij verheugt zich erop die avond weer bij zijn vriendin Joanna (25) te zijn. Het plan is om lekker samen op de bank met de kat op schoot naar de finale van *The Apprentice* te kijken, een realityserie die ze al weken volgen. Greg heeft Joanna dat weekend een paar keer gebeld en ge-sms't, maar daar heeft ze niet op gereageerd. Daar maakt hij zich niet zo druk om, want ze is vrij onhandig met haar telefoon. Ze is vast iets leuks aan het doen.

Als Greg rond acht uur hun appartement aan Canynge Road in de chique, lommerrijke buitenwijk Clifton binnenloopt, valt hem meteen op dat hun zwart-witte kat Bernard zielig miauwend naast een lege etensbak zit. Het is niets voor Joanna om de kat, waar ze allebei zo dol op zijn, niet te verzorgen. Van Joanna zelf ontbreekt tot zijn verbazing ieder spoor. Greg haalt ondertussen zijn spullen uit de auto en ruimt wat op. Als *The Apprentice* om negen uur begint, is Joanna nog steeds niet thuis. Nu begint Greg zich zorgen te maken. Hij pakt zijn telefoon en probeert haar weer te bellen. Tot zijn schrik hoort hij haar telefoon in de gang overgaan. Hij volgt het geluid naar de kapstok, voelt in haar jaszak en vindt daar haar mobieltje. Greg weet nu zeker dat er iets mis is. Hij doorzoekt hun appartement en vindt Joanna's tas met daarin haar huissleu-

tels en haar bril. Joanna zou nooit zonder deze spullen de deur uit gaan. En zeker niet zonder haar jas, want het is een ijsskoude decemberdag. Hij wordt steeds ongeruster en iets na middernacht belt hij de ouders van Joanna. Ook neemt hij contact op met de politie om haar vermissing te melden. De politie klopt nog diezelfde nacht aan bij de bewoners van de andere twee appartementen in het pand van Joanna en Greg, maar de burens hebben niets gezien of gehoord. Joanna lijkt van de aardbodem verdwenen te zijn.

Joanna Yeates, Jo voor intimi, is in 1985 geboren in Hampshire, een graafschap aan de zuidkust van Engeland. Ze is geliefd, sportief en staat midden in het leven. Ze heeft een leuke baan als landschapsarchitect bij het Building Design Partnership in Bristol en is dolgelukkig met Greg, die ze in 2008 heeft leren kennen toen ze collega's werden bij een bedrijf in Winchester. Joanna en Greg zijn sportief én houden van het goede leven. Ze bezoeken graag festivals en gaan geregeld op stap. Sinds oktober 2010 wonen ze samen in een appartement op de begane grond van een prachtig victoriaans pand met in totaal drie woningen.

Een aantal rechercheurs brengt in kaart hoe, waar en met wie Joanna het weekend heeft doorgebracht en wat tot haar verdwijning kan hebben geleid. Op vrijdag 17 december rond een uur of zes – Greg is dan al naar Sheffield – is ze na haar werk gaan borrelen met collega's en wat vrienden in The Ram Pub in het centrum van Bristol. Haar collega's vertellen de rechercheurs dat ze toen de normale gezellige Joanna was. Ze had zich wel laten ontvallen dat ze het erg spannend vond om het weekend alleen in het appartement te zijn, want dat was voor het eerst sinds zij en Greg er twee maanden eerder in waren getrokken. Maar ze had volop plannen voor het weekend. Ze zou kerstinkopen gaan doen en was van plan taartjes te bakken, iets waarover haar collega's nog graptten dat ze die maandag mee moest nemen naar kantoor. Rond acht uur verliet Joanna de pub om naar huis te lopen, een wandeling van zo'n dertig minuten.

Op camerabeelden is te zien dat ze om 20.13 uur een Waitrose-supermarkt binnengaat en niet veel later zonder iets te hebben gekocht weer naar buiten komt. Even later, om 20.25 uur koopt ze bij slijterij Bargain Booze twee flesjes cider. Vervolgens belt ze kort met haar beste vriendin Rebecca, met wie ze afspreekt op kerstavond wat te gaan drinken. Op de laatste beelden waarop Joanna te zien is rekent ze om 20.36 uur af bij de zelfscankassa van een Tesco Express, vlak bij haar huis: een pizza met tomaat, mozzarella en basilicumpesto. Onderweg naar huis praat ze kort met een priester die zijn hondje aan het uitlaten is. Ze kletsen wat over het weer want ‘het was die dag ijskoud en het sneeuwde behoorlijk’, vertelt deze Father Henwood aan de politie. Om 20.50 uur is Joanna thuis en vanaf dat moment loopt haar spoor dood.

Op zoek naar aanwijzingen doorzoekt de recherche het appartement van Joanna en Greg. In de woonkamer ligt onder een tafel een rol ongebruikt inpakpapier en een ongeopende doos *Christmas crackers*. Van de adventskalender zijn de vakjes van 17 en 18 december niet opengemaakt. Opvallend, want Joanna opende er trouw elke avond een. Ook vindt de recherche een keukenschort op de vloer. Joanna zou dit nooit zo laten slingeren. Maar de belangrijkste vondst is de kassabon van de pizza. Dit moet betekenen dat Joanna die avond in elk geval nog wel thuis is geweest. Gek genoeg is er geen spoor van pizzaresten of de pizzadoos. Wel worden de twee flesjes cider gevonden, waarvan er één voor de helft leeg is.

Het gaat vooralsnog om een vermissing, maar alle rode vlaggen gaan uit. De politie is ervan overtuigd dat er iets in het huis moet zijn voorgevallen, ook omdat de huissleutels er nog liggen en haar jas met haar telefoon erin nog aan de kapstok hangt. Alles wordt minutieus onderzocht en de rechercheurs verwijderen zelfs de voordeur van de woning om die te controleren op kledingvezels en DNA-sporen.

De raadselachtige verdwijning van de goedlachse jonge vrouw is voer voor de Britse media. Twee dagen later staan de kranten helemaal vol over Joanna én de eventuele verdachten. Haar familie

doet via social media een oproep aan iedereen om naar haar uit te kijken en vrienden maken een speciale site om te helpen zoeken. Op 21 december doen Joanna's ouders een emotionele oproep op televisie. Tijdens de persconferentie zegt haar vader David: 'Jo, wat de reden ook is dat je de afgelopen dagen geen contact hebt gehad, we willen dat je weet dat we van je houden. Ik ben heel erg bezorgd en wil graag weten dat je veilig en wel bent. Neem zo snel mogelijk contact op.'

Naar aanleiding van de persconferentie belt de buurman en tevens huisbaas van Joanna en Greg, de vijftienjarige Christopher Jefferies, de politie. Hij herinnert zich nu pas dat hij op 17 december 's avonds buiten iemand zag die op Joanna leek. Ze was samen met twee andere mensen. Ook andere buurtgenoten melden zich. Een jonge vrouw die de 17de vlak bij het appartement op een feestje was herinnert zich dat ze kort na negen uur twee luide kreten uit de richting van Joanna's appartement hoorde. En een buurvrouw die vlak achter Joanna woont zegt dat ze die avond een hoge vrouwenstem 'Help me!' heeft horen schreeuwen.

De recherche loopt intussen alle potentiële verdachten na, te beginnen bij Joanna's vriend Greg. Zijn computer en telefoon worden in beslag genomen en uitgelezen. Zijn familie bevestigt dat hij bij hen in Sheffield was, en ook camerabeelden uit die omgeving onderschrijven zijn verhaal. Greg was niet in de buurt van Bristol en hij wordt al snel uitgesloten als verdachte. Veel verder met andere verdachten komt de recherche op dat moment nog niet.

Tijdens een persconferentie op 23 december, uitgezonden door *Sky News* en *BBC News*, zegt vader David over de verdwijning van zijn dochter: 'Ik denk dat ze is ontvoerd nadat ze was thuisgekomen in haar flat... Ik ben er zeker van dat ze niet alleen naar buiten zou zijn gegaan en al deze dingen had achtergelaten. Ik denk dat ze ergens naartoe is meegenomen.' Op diezelfde dag doorzoekt de recherche alle appartementen in het gebouw nogmaals goed met speurhonden, maar dat levert wederom niets op.

In de vroege ochtend van zaterdag 25 december laat een echtpaar in het besneeuwde dorpje Failand, op vijf minuten rijden van Clifton, hun bruine labrador Roxy uit. Als ze rond negenen langs de Longwood Lane wandelen, ziet de man aan de rand van de weg langs de muur die de weg afscheidt van een achterliggende steengroeve, een soort brok in de sneeuw liggen. Dichterbij gekomen ziet hij dat er een broekzak van een spijkerbroek uit steekt. De man loopt verder, maar na ongeveer tien stappen realiseert hij zich plotseling dat er iets niet klopt. Hij geeft de hond aan zijn vrouw, loopt terug, kijkt wat beter en blijft geschokt staan. Onder de sneeuw ligt een lichaam. Het is bedekt met bladeren en ligt in foetushouding, met de knieën in de richting van de steengroeve.

Het duurt even voor het lichaam kan worden vervoerd, want er mogen geen sporen verloren gaan in de inmiddels snel smeltende sneeuw, maar uiteindelijk kan het bij het forensisch team worden binnengebracht. Het gaat om een vrouw in een spijkerbroek en een roze top die iets omhoog is geschoven. Hoewel ze een grijze beha draagt, is haar linkerborst gedeeltelijk ontbloot. Opvallend is dat ze geen schoenen aanheeft.

De volgende dag wordt de vrouw officieel geïdentificeerd als Joanna. Haar ouders David en Teresa worden meteen ingelicht. Wanneer ze de eerste schok te boven zijn geven ze een verklaring: ‘We putten een beetje troost uit het feit dat het hoogtepunt in Jo’s leven haar afstuderen in november was, toen haar leven perfect was. Ons verdriet betreft ook de ervaringen die ze heeft gemist, in termen van familie en kinderen en haar werkambities. Wij zullen haar aanwezigheid altijd missen: haar stem, haar lichtheid en haar persoonlijke ontwikkeling.’

Ondertussen wordt met man en macht aan de zaak gewerkt. Op de 1,20 meter hoge muur op de plaats delict vindt het forensisch team bloedsporen. Het zijn geen spetters; de sporen moeten veroorzaakt zijn door rechtstreeks bloedcontact. Waarschijnlijk heeft de dader geprobeerd Joanna’s lichaam over de muur te tillen. Als dat was gelukt, zou ze nooit zo snel zijn gevonden, want

achter de muur ligt de ingang van een steengroeve. Al snel wordt duidelijk dat Joanna niet op deze plek om het leven is gebracht. Longwood Lane ligt op 4,8 kilometer van haar huis, maar Joanna's voeten zijn schoon. Ze moet wel met een auto naar de vindplek zijn vervoerd.

Pas een dag na de vondst kan sectie worden verricht. Joanna's lichaam was bevroren en moest op een natuurlijke manier ontdooien. Op het eerste gezicht vertoont haar lichaam geen zichtbare tekenen van letsel, dus het is mogelijk dat ze doodgevroren is. Maar op 28 december komt het rapport van de patholoog-anatoom. Joanna heeft in totaal 43 verwondingen en kneuzingen, onder meer bij haar hoofd, nek en armen. Ook is haar neus gebroken. De doodsoorzaak is verwurging en het moet een pijnlijke dood zijn geweest. Ook zijn DNA-sporen gevonden op de achterkant van Joanna's spijkerbroek ter hoogte van de knieën, en op haar borst. Dit DNA is niet van haar of van Greg. Het is aannemelijk dat iemand haar op deze plekken heeft vastgehouden. Ze is niet seksueel misbruikt, laat de politie weten. En de pizza die ze had gekocht heeft ze niet opgegeten.

Met de vondst van Joanna en de resultaten van de sectie wordt de vermissing een moordzaak en de politie tuigt het Operation Braid-team op. Maar liefst tachtig rechercheurs en andere politie-medewerkers worden op de zaak gezet en daarmee is het een van de grootste politieoperaties ooit in Engeland. Het enorme onderzoeksteam wordt overspoeld met tips. Duizenden telefoontjes komen binnen en iedere aanwijzing wordt nauwkeurig nagevolgd. Ook bekijkt Team Braid meer dan honderd uur aan bewakingsbeelden. Naast beelden van de supermarkt en de slijterij waar Joanna op de avond van haar verdwijning was zijn er ook beelden van de Clifton Suspension Bridge, de snelste route van Longwood Lane naar Joanna's huis. Deze blijken helaas van slechte kwaliteit, waardoor personen of kentekens moeilijk te onderscheiden zijn. Bovendien is het niet zeker dat de dader de route via deze brug ge-

nomen heeft. Als hij zich bewust was van de camera's had hij een andere route kunnen rijden, over een brug die iets zuidelijker ligt. Daar hangen geen camera's.

Op zoek naar sporen doorzoekt Team Braid ook alle vuilnisbakken in de omgeving van Joanna en Gregs appartement. De afvalinzameling daar is per 23 december stilgezet. In totaal wordt maar liefst 293.000 kilo afval in beslag genomen. En niet alleen de politie zit boven op de zaak. De organisatie Crime Stoppers looft 10.000 pond aan tipgeld uit. De Engelse tabloid *The Sun* belooft maar liefst 50.000 pond voor de gouden tip. Er worden extra patrouilles gereden in het gebied waar Joanna verdween. Ook wordt bewoners geadviseerd hun huizen te beveiligen en vrouwen krijgen het advies niet alleen in het donker op straat te lopen.

Er lijkt in eerste instantie namelijk een link met andere onopgeloste zaken. Vooral met de zaak van de vijftientigjarige Melanie Hall, die in 1996 verdween, zijn opvallende overeenkomsten. Melanie en Joanna lijken op elkaar, waren even oud en verdwenen op weg naar huis nadat ze met vrienden uit waren geweest. Melanie verdween in juni 1996 na een ruzie met haar vriend in een nachtclub in Bath, 24 kilometer van de plaats van Joanna's vermoedelijke ontvoering. Delen van haar lichaam werden in 2009 gevonden, maar de dader is nooit opgepakt. En dan is er nog de onopgeloste moord op de twintigjarige Glenis Carruthers. Zij werd op 19 januari 1974 gewurgd gevonden in haar woning in Bristol, op een steenworp afstand van Joanna's huis. Ook Glenis werd zonder schoeisel gevonden en was niet seksueel misbruikt. Het onderzoeksteam sluit uiteindelijk echter uit dat het om dezelfde dader gaat.

Omdat er geen sporen van braak zijn richt de politie haar aandacht vooral op mensen uit Joanna's nabije omgeving. Het kan iemand zijn geweest die ze vrijwillig heeft binnengelaten, iemand die ze kende. Al snel krijgt de politie zo de eerste verdachte in het vizier: Joanna's buurman en huisbaas Christopher Jefferies. De gepensioneerde docent Engels woont boven het appartement van

Joanna en Greg en heeft als huisbaas de sleutel. Bovendien wist hij dat Joanna dat weekend alleen thuis zou zijn. Hij heeft Greg die vrijdagmiddag namelijk geholpen zijn auto weer aan de praat te krijgen toen hij voor familiebezoek naar Sheffield moest. Ook heeft hij na de oproep van Joanna's ouders op televisie met de politie gebeld omdat hij zich plotseling herinnerde dat hij Joanna op de avond van haar verdwijning waarschijnlijk nog heeft gezien. Als dat inderdaad het geval is, dan is hij degene die haar voor het laatst in leven heeft gezien.

Er is nog iets anders wat Christopher verdacht maakt. Op 28 december krijgt de recherche een telefoontje van Joanna's andere buurman, de tweeëndertigjarige Nederlandse ingenieur Vincent. Volgens hem moet Christopher in de nacht van 17 op 18 december wel met zijn auto op pad zijn geweest, want de neus van zijn Volvo stond de volgende ochtend de andere kant op. Christophers Volvo S40 lijkt bovendien sprekend op een van de auto's die op de avond van de 17de door camera's op de Suspension Bridge zijn vastgelegd. Het alibi van de huisbaas voor de avond van 17 december is ook niet bepaald waterdicht: hij was naar de sportschool geweest en kwam ongeveer tegelijkertijd met Joanna thuis. Daarna heeft hij de hele avond alleen thuis zitten lezen, zo verklaart hij bij de recherche.

Op 30 december 2010, kort na zeven uur in de ochtend, arresteert de politie Christopher op verdenking van de moord op Joanna. Terwijl hij naar het dichtstbijzijnde politiebureau wordt gebracht, doorzoeken forensisch rechercheurs zijn auto en zijn appartement. In zijn huis treffen ze onder een keukenkastje sportschoenen aan met een bloedspetter erop. Christopher wordt lang en intensief verhoord en het nieuws van zijn arrestatie lekt al snel uit. Hoewel de politie zijn naam niet heeft genoemd, weten journalisten snel te achterhalen dat de vijfenzestigjarige verdachte de huisbaas van Joanna moet zijn.